

ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਫਰਕ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਐਸਐਚਓ ਰਾਮਫਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਚਲਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪਤਲੇ ਸੰਤੁਲਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਕੇਸੀ ਪੁਰੀ ਜੇ.

ਚੈਪੀ— ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰੀ

CRA.-S- 3007-SB of 2010

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 2013

A. ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 452/34 ਅਤੇ 376(2)(ਜੀ) - ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ - ਐੱਸ. 452/34 ਅਤੇ 376(2)(ਜੀ) ਆਈਪੀਸੀ - ਇਸਤਰਾਸਾ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਮਤਿਹਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ - ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੁਤਾਹੀ ਕਾਰਨ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਝੱਲ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਨੇ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਸੁੰਦਰ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫਿਰੋਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰੋਤੀ ਲਈ

ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 20)

B. ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲੈਟਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ-ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਕੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਵਧਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ 2੯)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਦਾਗ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦਾਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਮੌਤ ਰਹਿਤ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਇੱਜ਼ਤ ਹੈ, ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਦੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰੇਗੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 32)

C. ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ 1860-ਸੈਕਸ਼ਨ 376(2)(ਜੀ)-ਗੈਂਗ ਰੇਪ- ਚਾਹੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ- ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ

ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਾਬਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ 'ਤੇ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ

(ਪਰਾ 36)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਸ਼ਕ ਗਿਰੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਐਸ.ਐਸ.ਚੰਦੂਮਾਜਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਕੇਸੀ ਪੁਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ 2010 ਦੀ ਹੈਪੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ S.3007 SB ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; 2010 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ S.3064 SB ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ @ ਪੱਲੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ 2010 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. S.3118 SB ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਘਟਨਾ. ਸਹੂਲਤ ਲਈ 2010 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ S.3007 SB ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈਪੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹੈ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 27.10.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਕੇ. ਮਹਿਤਾ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 452 ਅਤੇ 376(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ

(ਸੱਖੇਪ ਵਿੱਚ - IPC) ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ

ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 452 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਛੰਨਾ ਵਿਖੇ ਮਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਫਰਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ. ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਟੱਪ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ। ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦਕਿ ਹੈਪੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਨਰੇਸ਼ ਸਾਧਾ ਉਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਨਰੇਸ਼ ਸੱਦਾ ਨੇ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਚੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਨਰੇਸ਼ ਸਾਧਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਮਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਤਫਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 19.9.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।

(5) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 452/34 ਅਤੇ 376 (2) (ਜੀ) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(6) ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਡਾ: ਸੰਜੀਵ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਡਾ: ਸੁਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਡਾ: ਬਲਵੰਤ

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-3, ਐਚ.ਸੀ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-4, ਐਚ.ਸੀ ਤਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। 5, HC ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ (PW-6), ASI ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ PW-7, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਖੁਦ PW8, ਨਰੇਸ਼ ਸਦਾ PW-9 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(7) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ., ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਰੇਸ਼ ਸੱਦਾ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋੜਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(8) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27.10.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 27.10.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੇ ਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ .

(12) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(13) ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਨੇ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ ਟੱਪ ਕੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ।

(14) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 23.7.2009 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਜਾਂਚ 23.7.2009 ਨੂੰ

ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਡਾਕਟਰ ਸੰਜੀਵ ਅਗਰਵਾਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਦੋ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੱਥੇ, ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। 23.7.2009 ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 25.7.2009 ਨੂੰ ਡਾ. ਸੁਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੈਮੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ Ex.PW2/E ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਾਈਕਲ ਸਵੈਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 26.10.2009 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਸਬੰਧੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਬ ਅਤੇ ਸਲਵਾਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(15) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(16) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 23.7.2009 ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕੁਤਾਹੀ ਲਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਾਈਕਲ ਸਵਾਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਸਲਵਾਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਔਰਤ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਦੋ ਸੱਟਾਂ ਸਨ ਜੋ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਹੇਠਲੇ ਬਾਂਹ 'ਤੇ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਘਬਰਾਹਟ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਿਰ, ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(17) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(18) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(19) ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।

(20) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ **ਸੁੰਦਰ ਪਾਲ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

(21) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(22) ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ **ਸੁੰਦਰ ਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥ** ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫਿਰੋਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰੋਤੀ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(23) ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨਰੇਸ਼ ਸਦਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਸਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

(24) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(25) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨਰੇਸ਼ ਸਦਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ

ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਖੱਜਲ ਖਆਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਕੇਸ. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਮਕੀਆਂ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(26) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਬਕਾਇਆ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(28) ਇਕ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੱਖ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(29) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। 2010 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. M.5183 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ 3½ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(30) ਮੈਂ ਉਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

(31) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਵਧਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ-

ਘੱਟ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(32) ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀ **ਪ੍ਰਿਆ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (2)**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 8 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਬਤਾਇਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਮੂਹਿਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(33) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ **ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਬਲਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਦਯਾ ਨੰਦ (3) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।** ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਔਰਤ ਸੀ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਦਾਲਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(34) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ **ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਮਪੀ ਬਨਾਮ ਬਸੋਦੀ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਦਾਗ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦਾਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਮੌਤ ਰਹਿਤ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਇੱਜ਼ਤ ਹੈ, ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(35) ਇਸ ਲਈ, ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਟੈਂਡ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(36) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਕਿ ਅਸਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ

- (2) 2006(3) RCR (CrI.) 545
- (3) 2009 (5) ਆਰਸੀਆਰ (ਸੀਆਰਐਲ) 436
- (4) 2009 (2) RCR (CrI.) 842

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(37) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(38) ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (2) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀ **ਸ਼ਕੀਲ ਕਰੀਮ ਤਬੋਲੀ** ਬਨਾਮ **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਹਰੋਂ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਹਰ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਕੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(39) **ਸ਼ਕੀਲ ਕਰੀਮ ਤਬੋਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲਾਂ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਸਟੈਂਡ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦਸ-ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ।

(40) ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਸਟੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(41) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ